

ЗЛАТНО ДОБА БСК-а

(1930–1936)

БСК – СК 1913 1930: 0:4, 4:0, 1:2, 2:1, 1:4 1931: 3:0, 2:2, 2:1

1932: 1:2, 3:2, 1:1, 2:3, 2:3, 2:1, 2:0, 3:0 1933: 4:1, 4:0, 2:1, 2:0 1934: 2:1, 1:2, 6:0, 2:1, 1:2, 2:2 1935: 3:2, 2:3, 2:3, 1:1, 6:0, 2:3, 3:2 1936: 3:0, 3:0, 5:1, 3:2, 6:1, 0:4, 1:2

Одиграно је 40 утакмица.

БСК добио 23.

СК 1913 13.

Нерешено 4.

Голдиференција 97:60 за БСК.

Златно доба БСК-а.

У пуном сјају.

Првак државе 1930/31, 1932/33, 1934/35, 1935/36.

Најлепши успеси „плавих“ везани су за ово доба, које уздиже БСК на врхунац његових способности. Најлепше и најдуже турнеје, велики успеси на утакмицама с најбољим фудбалским екипама света, сјајан тим у коме блистају у пуном сјају Моша и Тирке.

„Црвено-бели“ пливају стално на површини и играју значајну улогу у сваком такмичењу у коме учествују. Значајан је повратак Секулића из Француске, који је успешно реорганизовао тим и марљиво га вежбао. Поред Секулића „црвено-бели“ добили су и свога новог аса Ацу Петровића, који ће постати главни стрелац и најпопуларнији играч.

У победама БСК води с лепом разликом, иако редовно губи утакмице са својим ривалом непосредно после сваког великог успеха. Традиција се опет лонавља.

Ово доба је, захваљујући БСК-у, сјајно доба београдског фудбала, које „црвено-бели“ употпуњују значајним победама над клубовима из иностранства, тако да се београдски фудбалски спорт налази на своме врхунцу.

РЕКОРД „плавих“

БСК–СК 1913 7:1 (3:1) (7. априла 1929 год.)

БСК: Стојановић, – Тошић, Томашевић, – Арсенијевић, Маринковић, Ђорђевић, – Тирнанић, Благоје Марјановић, Чупић, Вујадиновић, Најдановић.

Без Глигоријевића, Драгићевића и Николе Марјановића.

СК 1913: Шер, – Ивковић, Кумануди, – Борис Поповић, Брана Димитријевић, Бранко Петровић, Ђурић, Добријевић, Лубурић, Хрњичек, Вирић.

Одлучна утакмица за потсавезно првенство. Игралиште СК 1913. Гледалаца око 3.000. Време кишовито. Терен блатњав и тежак. Судија Мика Поповић.

Стрелци: Чупић и Моша по 3, Најдановић и Лубурић.

Неизвесност

Док киша лије као из кабла телефони у београдским редакцијама стално звоне. Дежурни сарадници одговарају нестрпљиво и нервозно:

Не, не знамо да ли ће се утакмица одиграти или не. Десет пута, сто пута они већ одговарају на исто питање.

Спортски функционери исто тако не знају ништа одређено.

Још се ништа не зна, – одговарају слежући раменима. – Све зависи од судије.

У подне киша је престала да пада, али су крупне пахуљице снега завејавале кровове. Навијачи нису знали шта да раде. Да ли да крену на брдо или да остану код својих кућа.

Многи су се ипак одлучили на тегобан пут. Гацали су по житком блату до чланака и најзад приспели на игралиште. Тамо су све капије биле отворене. Нигде цепача карата!
Благајне су затворене!

Збијени у гомилице навијачи су са стрепњом расправљали да ли ће се утакмица одржата или не. Поједини функционери БСК-а заустављани су у пролазу од познаника и пријатеља и разбијали сваку наду. По оваквом блату немогућно је играти. Ми не пристајемо. Утакмица се неће одржати.

Једни хоће други неће!

(Драго Ђајић у акцији)

Време је заиста гадно: хладно, снежно, влажно. Из оловно сивог неба падају крупне пахуљице снега. Терен је делимично под водом, покривен лепљивим блатом, клизав и веома напоран за ходање а камоли за играње. Навијачи то виде, па ипак упорно стоје испод покривене трибине и још увек се надају да ће се утакмица одиграти, има их пуно, око три хиљаде.

Иза трибина леме се копља између „плавих“ и „црвено-белих“. Једни хоће да играју, други неће.

Играло се и по много горем тврени, – каже један претставник „црвено-белих“. – Да играмо, па како испадне.

Има, међутим, и „црвено-белих“ који су за одлагање утакмице, али они су у мањини. Огромна већина жели да се игра. И то не без разлога, СК 1913 је технички бољи тим и по тешком, клизавом терену имао је много више

изгледа за победу. Било би штета пропустити сигурну шансу и постићи убедљиву победу. Тако су резоновали „црвено-бели“. Али „плави“ нису хтели да чују о утакмици. Тврдили су да је терен толико тежак да је по њему немогућно играти. Упорност једних и других била је толико жустра да су избили и ситнији инциденти. За то време навијачи су чекали да дознају да ли су узалудно гацали по блату до игралишта.

Судија одлучује

Пошто споразум није могао да се постигне једино је судија могао да реши гордијев чвор. Мика Поповић заврнуо је ногавице од панталона и храбро закорачио по блатњавом и водом покривеном игралишту. Док се шетао по центру и обилазио бековски простор једног и другог гола навијачи су пратили напрегнуто сваки његов покрет и довикивали му да оспособи терен за игру.

Четири утакмице су одложене, међу њима и оне које су требале пре подне да се одиграју на игралишту СК 1913, јер су судије огласиле терен неспособним за игру.

Функционери једног и другог клуба сачекали су судију поред аут линије испред трибина. Мика Поповић, прилично укаљан од блата, рекао је:

– Господо, ја сматрам да је терен способан за игру утакмица може да се одигра. Нека се фудбалери спреме...

„Црвено-бели“ су ликовали, а „плави“ су надали дреку. Али се није имало куд. Судија је остао при својој одлуци и никакви разлози нису могли да га натерају да промени своју одлуку.

Главна тешкоћа тек сада се, међутим, указала. Сви гледаоци су ушли бесплатно, јер се веровало да се утакмица неће одиграти. Сада је требало поставити благајне и удаљити публику са игралишта. То није био лак задатак. Али навијачи нису протестовали, задовољни да ће се утакмица ипак одиграти. Трибине су испражњене и пред благајнама настала је страховита гужва. Био је прави подвиг доћи до улазнице, тм пре што се упадало у блато до чланака. Педесет и прва утакмица ипак ће се, дакле, одиграти.

Потера за играчима

У свлачионици „плавих“ фудбалери стоје у групи и сви говоре у исти глас. Одједном се врата отварају и улази десни бек, стуб одбране „црвено-белих“.

– Хајде, хоћемо ли да играмо? – запитало је раздрагано.

– Па, добро, важи! – одговорио је Моша.

– Боље ће бити да нам дате пар-форфе! – предлаже капитен „црвено-белих“.

Моша се наљутио:

– Ко ме је, молим те, БСК дао нешто муфте?! Играћемо па добите два бода.

Десни бек се насмејао и напустио свлачионицу. Моша се тада обраћа Димитрију Бојићу, потпретседнику клуба и вођи резерве:

– Шта ћемо с тимом? Има ли кога из резерве?

Бојић је, међутим, за сваки случај држао све играче резерве на окупу. Показало се да је добро урадио, јер БСК; није могао да састави тим за утакмицу. Уверени да се утакмица Неће одржати неки играчи нису дошли. Недостајали голман Стојановић, Никола Марјанови, Баја Драгићевић и Арсенијевић.

Најзад је тим састављен и одлучено је да се почне утакмица са десет играча. По Микицу Арсенијевића, који се код куће спремао за испите, послан је ауто с поруком да одмах дође. Центар фора играо је голгетер резерве Чупић, а голмана Стојановића-Шећерко.

Јубиларна утакмица

Сем тога што је утакмица била првенствена и то одлучна за првенство потсавеза, јер је победник освајао титулу првака, то је била и јубиларна игра. *Педесета по реду.*

Јувелир М. Стефановић поклонил је за јубиларну утакмицу врло леп сребрн пехар с тим да га победник задржи до стоте утакмице, па ако добије и ову онда да га задржи у трајно власништво. У противном пехар би добио онај клуб који победи на стопедесетој утакмици вечитих ривала.

Према статистичким податцима БСК је добио 24 утакмице, дом је СК 1913 извојевао 18 победа. Седам утакмица завршено је с нерешеним резултатима. Бољи стрелци били су „црвено-бели“. Они су постигли на 49 утакмица 101 гол, док је БСК дао 96 голова. Статистичари су се, међутим, преварили. Ово је била педесет и прва утакмица по реду.

Најзад су фудбалери изишли на терен бурно поздрављени од присутних гледалаца, који су једва чекали да игра почне.

Снег је још увек падао, лепо се за косу, упадао у очи, Било је толико хладно да су многи фудбалери дрхтали и трчањем покушавали да се загреју.

А тада је судија дао знак за почетак утакмице...

ИЗНЕНАЂЕЊЕ: 3:1 за „плаве“!

Брза навала доводи „плаве“ пред гол. Ива Кумануди стартује на једну лопту, али је тако несрећно одбија да пада право Чупићу на ногу. Центар-фор БСК-а не оклева. Шутира одмах снажно из непосредне близине и убацује лопту у мрежу.

Гледаоци су изненађени. Нико није очекивао да ће већ у 5 минути првог полувремена БСК водити са 1:0.

Ево још једне идеалне шансе, Кумануди је направио хендс у казненом простору и судија свира једанаестерац. Већ у 8 минути БСК има изгледа да постигне и други гол.

Али Тирке пуца право голману у руке.

Кад је Лубурић у 14 минути ретко лепим волеј шутот затресао мрежу БСК-а навијачи „плавих“ изгубили су сваку наду у победу свога тима. Резултат је био изједначен и сада се очекивало да техника противника дође до изражаја.

Али игра се саовим другојачије развија него што се очекује. У 21 минути Најдановић неочекивано пуца. Лопта се котрља брзо по земљи, Шер се баца. Доцкан! Лопта је већ у мрежи 2:1 за БСК!

Још једно велико изненађење очекивало је гледаоце пре завршетка првог полувремена. У 31 минути Арсенијевић туче слободан ударац. Моша се изврсно поставио, скаче у вис, удара снажно лопту главом, скреће јој правац и погађа горњи угао.

Сензација: 3:1 за БСК!

Катастрофа

Четврти гол сломио је потпуно отпор противника и разбио све наде навијача „црвено-белих“. Тек што се почело са центра, а Најдановић идеално центрира. Моша без задржавања спроводи лопту необрањено у ћошак.

Катастрофа се указује већ два минута доцније. Чупић прелази двојицу играча и несебично даје лопту Б. Марјановићу. Моша има времена да задржи лопту и да је шпицем, нишанећи, пласира поред самог дирека.

5:1!

Какво изненађење! Уместо 5:1 за СК 1913, који је био велики фаворит, „плави“ ређају гол за голом.

У 10 минути судија искључује капитена „црвено-белих“, Љубишу Ђорђевића због туче.

Серију настајеља Чупић у 21 минути захваљујући Моши, који се пробио кроз одбрану и силовито пуцао. Лопта се одбија од стативе и пада баш испред Чупића. Оштар шут и Шер по шести пут вади лопту из мреже.

Седми гол дао је Чупић на пас Благоја Марјановића-Ка у 25 минути.

Нешто доцније центар-фор БСК-а дао је још један гол, али га је судија поништио због офсајда.

Акција је текла овако: Моша је пуцао снажно, а Шер је одбио лопту, Чупић је притрчао и затресао мрежу. Офсајд, дакле, није могао да буде, јер је Чупић примио лопту од голмана. Гол је ипак поништен и резултат је остао 7:1.

Заслужена победа

7:1 је велика цифра, али је резултат реалан.

БСК је у сваком погледу био бољи, нарочито у техничком, чиме је поништена једна заблуда да „плави“ у техничком погледу нису дорасли своме противнику. Овако висока победа БСК-а последица је модерног система игре „плавога“ тима. Своје акције БСК је спроводио најчешће преко брзих и продорних крила, чије су лопте, послате у центар, биле веома употребљиве и долазиле су у прави час. Изванредни реализатори Чулић и Моша умели су да искористе сваку повољну ситуацију и да затресу мрежу.

БСК иначе није имао слабог играча у тиму. Микица Арсенијевић, који је стигао на време и попунио тим БСК-а, био је најбољи играч у одбрани: покретљив, издржљив, сјајан техничар. У навали се нарочито истакли Моша Марјановић и Чупић.

„Црвено-бели“ су преценили своје способности и изишли су на терен сувише уверени у своју лаку победу. То им се љуто осветило, јер их је пожртвовани протианик прегазио својом полетном и борбеном игром.

(1929)

Љубомир Вукадиновић